

# РЕШЕНИЕ

№ 7328

гр. София, 06.12.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова**

**ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова**

**Цветанка Паунова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9044** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Регионален отдел Надзор на пазара Югозападна България в Главна дирекция „Надзор на пазара“ при Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/ срещу решение № 20160909/21.07.2021г. по н.а.х.д. № 4649/2021г. на СРС, 111 –ти състав, с което на К. А. С., е наложена глоба в размер на 200 лв. на основание чл. 56 от Закона за техническите изисквания към продуктите, за нарушение на чл. 30ж, ал. 3 от ЗТИП.

С оспореното НП на К. А. С., в качеството му на управител на [фирма] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 56 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗТИП), за неизпълнение на законово задължение на чл. 30ж, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 30ж, ал. 3 от ЗТИП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е незаконосъобразно и неправилно. Счита, че неправилно съдът е приел, че писмото, с което са изискани документи от дружеството, не било връчено на К. С.. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който да потвърди наказателното постановление с така определен размер на административното наказание.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не се представлява. В представено писмено становище моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, VI-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на На 12.03.2020 г., в търговски обект — магазин, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] св. Б. П. предприел проверка на предлагани за продажба продукти с оглед спазване изискванията на ЗТИП.

В обекта било установено, че се предлагат за продажба мултифункционални безжични тонколони с различни по вид характеристики, които съставлявали електрически/електронни продукти, предназначени за възпроизвеждане на звук, посредством безжична радио технология (Bluetooth), използвана за обмен на данни между фиксирани и мобилни устройства на къси разстояния, които отговарят на определението „радиосъоръжение”, поради което попадали в обхвата на Наредба за съществените изисквания и оценяване на съответствието на радиосъоръженията. Св. П. установил, че част от проверените продукти се предлагали за продажба без да се придружават от ЕС декларации за съответствие или опростени ЕС декларации за съответствие, а част от тях се предлагали без да се придружават от инструкции и информация за безопасност на български език.

В предвид гореизложеното проверяващите изискали на основание чл. 30ж, ал. 1, т. 4 от ЗТИП от управителя на дружеството да предостави конкретни документи (фактури, митнически декларации и други), за описаните електронни устройства, необходими за установяване на произхода им.

В тази връзка, за да се проследи произходът на продуктите да управителя на търговското дружество – К. С. било изпратено писмо с искане в срок от 3 работни дни, от датата на получаване на писмото да бъдат представени на контролния орган заверени копия от оригинални счетоводни, търговски или други книги и документи (фактури, митнически декларации и др.), касаещи предлаганите продукти.

В предоставения срок изисканите документи не постъпили при контролния орган, поради което срещу дружеството бил съставен акт за установяване на административно нарушение бл. № БИП-0015/12.10.2020 година за нарушение на чл. 30ж, ал. 3 ЗТИП.

Административно-наказващият орган е приел, че С. е следвало да се яви и да представи посочените документи в срок до 21.08.2020г г. Като не е направил това, той е осъществил състава на процесното нарушение, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение АУАН № БИП - 0015/12.10.2020 г., връчен на сочения за нарушител, който го е подписал без възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че не било спазено изискването да връчване на писмото по реда на чл. 180, ал.1 НПК, тъй като същото не било връчено на управителя на ТД, във връзка с което е отменил НП. Административен Съд С. – град, VI-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на служител на касатора на 29.07.2021 г. Касационната жалба е подадена до АССГ на 10.08.2021 г. /вх. № 28-29/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани материали. Направените от СРС обстояйни и компетентни изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Касационната инстанция намира, че административното нарушение, в извършването, на което е обвинен К. С., би могло да бъде извършено само при условията на пряк умисъл. Т.е. за да се осъществи фактическият му състав е необходимо соченият за нарушител да е притежавал документите, изискани му от контролните органи, да е бил наясно, че те следва да бъдат представени в определен срок и целенасочено да не е изпълнил това свое задължение. В случая не е изяснено, дали изобщо е имало издадени такива документи и дали те са били в притежание на дружеството или на неговия управител.

Настоящият съдебен състав намира за правилен и законосъобразен извода на СРС, че С. не е бил уведомен надлежно, по реда на чл. 180 от НПК, за задължението си да представи документите, за предлаганите в стопанисвания от [фирма] търговски обект, електронни съоръжения. Писмото е било изпратено на адреса на дружеството, но не е било надлежно връчено на управителя С..

След като в дадения от контролните органи срок, изисканите документи не са били представени, те е следвало да издирят постоянен или настоящ адрес на С. и да ги изискат от него лично, в качеството му на физическо лице – управител на дружеството. Едва тогава, би могло да бъде прието, че С. не е изпълнил задължението си по чл. 30ж, ал. 1, т. 4 от ЗТИП и съответно да бъде ангажирана административно-наказателната му отговорност по чл. 56 от с.з. Аргумент в подкрепа на този извод е и обстоятелството, че предвидената от законодателя отговорност за неизпълнение на разпорежданията на контролните органи по чл. 30ж, ал. 1, т. 4 от ЗТИП, във връзка с ал. 3, във връзка с чл. 56 от ЗТИП е лична и може да бъде ангажирана само по отношение на физическо лице. За целта обаче това лице е следвало да бъде уведомено надлежно за задължението си да окаже съдействие на органите за надзор на пазара.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд  
С. – град, VI-ти касационен състав,

**Р Е Ш И:**

**ОСТАВЯ В СИЛА** решение № 20160909/21.07.2021г. по н.а.х.д. № 4649/2021г. на  
СРС, 111 –ти състав.  
Решението е окончателно.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ:**